

Опре терне рома!

ИМАМЕ СВОЕ ЗНАМЕ...

Броиха ни журналистите - един, двама, пет, десет и като се убедиха, че сме един фийтон, заключиха - петдесетина. Толкова бяхме. Пък и да са сгрешили, да са понамалили с 20-30 души, това променя ли картината. Ни най-малко.

Особено като прибавим и факта, че софийското шествие, посветено на Международния ден на ромите - 8 април, бе оцветено и с пернишки ромски споменици един автобус. Мнозинството софиянци гоидоха, както се казва посаки, независимо, че в програмата самите те бяха написали и имената на организациите си. Нещо повече - липсваха и някои от лидерите - на ППЧ, "Дайвърсити", Етнокултурен диалог, Демократичен съюз "Рома", на студентите. Нямаше ги и гържаните, свикналите да го-ворят все от името... Не че трябваше да бъдат хиляди, не и за да показваме колко сме единни и силни, /срещу кого?/, колко тачим деня си /добре, че не е зависил от нас/. И все пак остава нещо, което те подтиква, кара те да се чувстваш несигурен, отдалечен и почти самотен в морето от хора готови всеки ден

по триста пъти да декларират принадлежността си към ромското и като всекидневие, и като кауза родена далеч преди празника.

Младите мълчат. Тук пред църквата тишината се разбира.

Младите внушават страшните измерения на ромския холокост - повече от 500 000 ромски души са от нечовеци водени от Онова чудовище, унищожило и 6 милиона евреи, независимо, че в неговите вени "най-вероятно" тече еврейска кръв. Мега-ломан, "негоден за военна... служба", повел най-военното, най-кръвното, най-безчовечното хоро в човешката история.

Боли ги младите. Има толкова причини да усещат гръха на омразата и да се тревожат, да забравят другата си кръв, презряла смъртта и отмъщението, гласа и гнешните унижения. Издигат знамената срещу расизма и омразата, но някак плахо, подтиквайки от безверие, смутени от гребните сметки на връстници, от уморените лица на хамалите отсреща, от фалшивия гняв на едни и същи лидери - все те, свикналите да лъжат отпреди и да диктуват. Да казват колко и кога, но не и

какво, защо. Свикнали, неразделни с едно знаме, оставило ги безименни... А синовете и дъщерите ги гледат сконфузени - да нарушат ли ромския закон?! Да извикат със

Клуб в квартал "Бащевница"

Първа копка за изграждане на клуб на ромите е направена в Радомир на 8 април - Международен ден на ромите. Клубът се строи в кв. "Бащевница" и към него ще има зала за занимания с интернет и кафене.

Над 2000 са ромите в гр. Радомир и живеят в 3 от кварталите на града. С тази инициатива общината и кметът - Златко Стойчев протягат ръка за пълноценно взаимодействие с хората от ромски произход. Едно добро начало за по-добра комуникация между местната власт и ромите.

Валентина Сандева

силата на ония 200 ромски, събрали се ден след раждането на бог Рама и обявили на света: имаме свое знаме с багрите на Майка Индия, имаме свой химн, имаме своя исконен повик "Опре рома!"...

Младите развяват своето знаме, раздигат го над малцината свои - все едно български или ромски. Вятърът този ден е техен приятел.

По поръчение на Хитлер през 1942 г. се разкрива, че най-вероятно негов дяло по бащина линия е евреинът Франкенбергер, у когото баба му е служувала и ражда баща му Алоис, непризнат приживе от мъжа и Йохан Хидлер.

Васил ЧАПРАЗОВ

Силата на младите софиянци. Те бяха в първите редици...

Критики отнасят ромските лидери в Лом

Скромно, като на панихиди, протече честването на Международния ден на ромите в крайдунавския град.

Повечето граждани очакваха събитието на градския площад в 10 часа, както бе обявено от организаторите, но... 45 минути по-късно група от 20-ина души, включваща представители на местната власт, депутата Жори Алексиев (БСП), зам. председателя на Комисията по дискриминация Лало Каменов, председател на ППЧ Димитър Георгиев, няколко човека от фондация "Рома - Лом", журналисти и обикновени граждани, се отправиха с двете знамена (българското и ромското), венци и цветя към река Дунав. На брега на придошла река след пускането на

венците и цветята в памет на загиналите над 500 000 ромски жертви на нацизма, зам. кметът Светлин Райков припомни в кратко слово значението на празника: "Година трябва да изминат, докато раните заздравеят и ромите получат равни права и равен старт в живота...". Спасена Делийска от градския музей говори за пътя на ромите от Индия до различни краища на света, за приноса им в развитието на българската култура.

В празничния ден се проведе и дебат за Десетилетието на ромското включване. Лало Каменов отправи критики срещу ромските лидери, представящи местната власт в града (седем общински съветници, експерт по ЕДВ и зам.- кмет) за това, че са дистанцирани от проблемите на хората. Бизнесменът Таси Паков посочи, че половината махала (Стадиона) е болна от туберкулоза, а в болница се лекуват само двама души. Другите не са здравноосигурени. Паков предложи сметищата в същия квартал, потенциален източник на нови зарази и болести, да бъдат

почистени от самите ромски-социално слаби, работещи по програмите за заетост: "Нека да си чистят махалата, а не да дават по пет лева да ги водят в списъка за присъствие и да търсят къде да копаят за отпаднало желязо в същия момент! Общинският съветник Ванюш Лазаров се похвали, че част от дълга на ромите за тока е изплатен (270 хил. лв), направени са договори за изплащане на останалите суми, но чакане Енергостом да сваля таблата на достъпна височина... Участниците в дебата посетиха изложбата на ромския художник Георги Стефанов от квартал Хумата. "Щастлив съм, че моите картини са изложени в центъра на града" - сподели той. Дали заради ниската цена на картините (40 - 60 лв.), или от други мотиви, бизнесменът Таси Паков обяви: "Купувам всички картини!" Така премина честването на празника, без препиване и кючеци. Щеше да ги има, ако беше предизборна кампания, сподели Бойчо Политиката, който е сигурен, че на 1.01.2007 г. влизаме в ЕС.

Петър БОРИСОВ

Партия 8. април и оркестър "Белите лебеди" поведоха празничното шествие в Сливен

© Димитър Василев